

Affın ve mağfiretin ince yolları

Kezban Hanım: “Tövbe ettiğimizde Allah’ın bizi affettiğini nasıl anlarız?”

HEPİMİZ TÖVBEYE DÂVETLİYİZ

1- Bizi tövbe etmeye çağıran bizzat Cenâb-ı Hak’tır. İşte bazı âyetler:

“Hepiniz Allah’a tövbe ediniz ey mü’minler! Tâ ki, kurtuluşa erebilesiniz.”¹

“Bu kitap size gönderildi ki, Rabbinizden af dileyin. Sonra günahlarınızdan vazgeçmiş olarak O’na dönün. O da sizi takdir edilmiş olan ecelinize kadar güzel bir şekilde yaşatsın. Ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanıyla mükâfatını versin. Yüz çevirirseniz, muhakkak ki, ben büyük bir günün azabının size gelmesinden korkarım.”²

“Ey iman edenler! Allah’a tam bir ihlâs ile tövbe edin. Umulur ki Allah günahlarınızı bağışlar. Ve sizi altından ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allah’ın Peygamberi ve beraberindeki mü’minleri utandırmayacağı gündür.”³

“Kim günah işler ve tevbe etmezse, işte onlar zalimlerin tâ kendisidir.”⁴

2- Kur’ân’ın yaşayan müfessiri olan Peygamber Efendimiz (asm) tövbeye çok önem verir, kendisi de günde yüz defa tövbe ederdi. Buyururdu ki:

“Ey insanlar! Allah’a tövbe ediniz ve O’ndan mağfiret isteyiniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa tövbe etmekteyim.”⁵

“Allah gündüz günahkârları tövbe etsin diye geceleyin elini açar. Gece günahkârı tövbe etsin diye gündüz elini açar. Tâ güneş batıdan doğuncaya kadar bu böyle devam eder.”⁶

“Kim, güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah tövbesini kabul eder.”⁷

GÜNAHINI İTİRAF EDEN AFFEDİLİR

3- Üstad Bedüzzaman Hazretleri makbul bir tövbenin formülünü şöyle açıklar: “Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiane eder. İstiaze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. Kusurunu görmemek o

kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir noksanlıktır. Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar; itiraf etse, affa müstahak olur.”8

4- Biz, geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, günde yüz defa tövbe eden bir Peygamberin (asm) ümmetiyiz. Tövbe etmek bizim vazifemiz. Hulus-u kalbimiz ve samimiyetimiz nispetinde tövbemizin kabul edilmesini Rahmet-i İlâhiyeden umarız. Ümit kapısı açıktır ve ümit etmekle emr olunduk. Ümitsizlik bizim dinimizde yoktur.

5- Tövbemizin kabul edildiğini bilmemize gerek yoktur. Esasen hiçbir ibadetin kabul edildiğini bilmemize imkân da yoktur. Biz Allah rızası için ibadet yaparız, tövbe yaparız. Cenâb-ı Hak dilerse kabul eder. Takdir kendisinindir.

AMELİMİZE DEĞİL, ALLAH’IN RAHMETİNE GÜVENMELİYİZ

6- Esasen tövbemizin ve ibadetlerimizin kabul edildiğini bilmek bizi amelde riyaya ve ucba, yani amelimize güvenmeye götürür. Oysa amele güvenmek tehlikelidir. Amele güvenemeyiz. Biz yalnızca Allah’ın rahmetine, lütfuna ve merhametine güveniriz. Ölünceye kadar tövbe etmek ve tövbemizi bozmadan Allah’a itaat ederek haramlardan uzak durmaya çalışmakla yükümlüyüz. Biz yükümlülüğümüzü Allah’ın yardımıyla yerine getirmeye çalışırız. Allah’ın rahmetini umarız.

6- Tövbe için en mühim adım, niyettir, kararlılıktır, pişmanlıktır, affedilmeyi cidden ummak ve istemektir, Allah’ın rızasına talip olmaktır, bu amaca ulaşmak için harekete geçmektir, yöneliştir, Allah’a müteveccih olmaktır.

GÜNAH ÇEVRESİNİ TERK EDİP, SALİH BİR CEMAATE DAHİL OLMALİYİZ

7- Çoğu insanın günah için hazır bir çevresi vardır. İnsan tek başına günahlarından ne kadar da pişmanlık duysa, bu çevreyi aşmadıkça pişmanlığını tövbeye ve istiğfara dönüştüremez. Bu açıdan, Allah’tan (cc) günahlarının bağışlanmasını ve tövbesinin kabulünü isteyen insan, kendisini günaha sürükleyen bir çevresi varsa terk etmelidir.

8- Tövbe için bir diğer önemli adım da; tövbeye muvaffak olmuş ve amel-i salihte yoğunlaşmış bir “topluluk” içerisine dâhil olmak; bu toplulukla beraber ibadet ve itaatte bulunmak ve bu “cemaati” terk etmemek; eski çevreye de asla dönmemektir.

9- Bizim, dünyanın kirinden, günahından, ufunetinden, haramından ve malayani işlerinden kendimizi çekip alarak; Allah’ın adının anıldığı, tefekkür halinin yaşandığı, kalp ve aklımızın arındığı derslere “yönelişimiz” Allah katında makbule şayan bulunuyor. Bu çerçevede, bizi günaha çeken çevreyi bırakıp; bizi ibadet ve itaate

yönlendiren camia ile birlikteliğimize hız vermek halis tevbe için önemli bir adım teşkil etmektedir. Kötü alışkanlıklarımızı bırakma kudretini de yine, bu takva sahibi toplulukla birlikteliğimizde bulabiliriz.

Dipnotlar:

- 1- Nûr Sûresi: 31.
- 2- Hûd Sûresi: 3.
- 3- Tahrim Sûresi: 8.
- 4- Hucurat Sûresi: 11.
- 5- Riyâzu's-Sâlihîn, 14.
- 6- Riyâzu's-Sâlihîn, 16.
- 7- Riyâzu's-Sâlihîn,17.
- 8- Lem'alar, s. 91.